На підвіконні палахтить

Скорботи полум'я священне-

То свічка пам'яті горить

За всіх безвинно убієнних

І лише зараз ми з болем у серці говоримо про генофонд українського народу, непоправно підірваний штучним голодомором 1932-1933 років. Вони могли б бути серед нас - ненароджені діти і діти ненароджених дітей... В могилу пішли найкращі і понесли найкоштовніше, що є у нації - гени розуму, милосердя, справедливості, людяності і відваги.

Безвідомих, хто загинув від голоду, засвітили свічку пам'яті, щоб згадати

ЕКИ
VANS

Так і нині ми пригадуємо цю страшну сторінку нашої історії. У кабінеті "З болем у серці", де зібрані матеріали про

На завершення учні вшанували пам'ять невинних жертв хвилиною мовчання.

Тож нехай цей день листопада залишиться у наших серцях назавжди!